

РЕШЕЊЕМ МИНИСТАРСТВА ЗА КУЛТУРУ СРБИЈЕ СТАНОВИ У ЗГРАДАМА АКТИВНИХ ЗАДУЖБИНА ИЗУЗЕТИ ОД ОТКУПА

ЗНАК ДОБРЕ ВОЉЕ

● Задужбини Николе Спасића враћена непокретна имовина ● Правници сматрају да је ово први корак да се имовина задужбина врати првобитној намени

Републичко Министарство културе донело је решење којим се Задужбини Николе Спасића враћа непокретна имовина, а имовина Задужбине је у друштвеној својини. Средства Задужбине могу се користити овом одлуком, како сазнајемо од адвоката Војина Ђекића, за „помагање привреде и хуманитарно здравствену помоћ“, како гласи циљ који је формулисао чувени добротвор.

У овом решењу констатује се и да Задужбина Николе Спасића никада није престајала са радом. Тако је Правилником о утврђивању станова који се изузимају од откупа у зградама задужбина Спасићевој која није прекидала са радом враћена непокретна имовина у Кнез-Михаиловој улици бр. 37, 19, 33 и 34, Вука Караџића 8, Обилићев венац 17, Јакшићева 1 и Краља Петра 18.

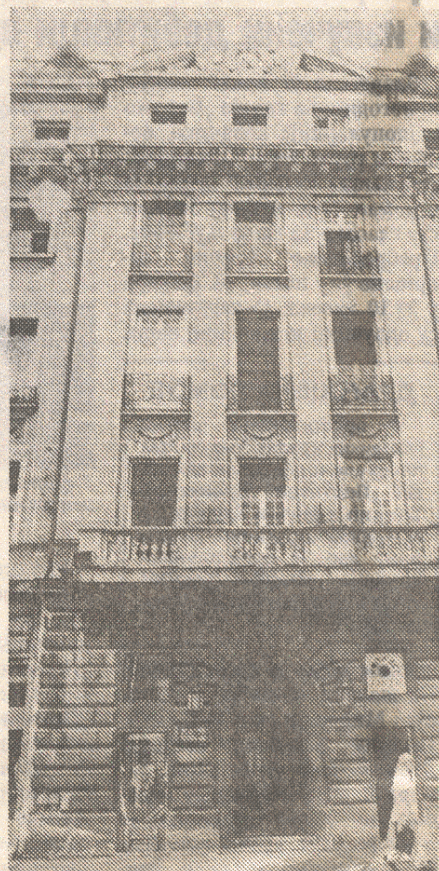
Овим решењем републичке институције су реаговале не само на подношење документације већ и на дугогодишњи оправдани притисак оних који се старају да одрже у животу најзначајније задужбине које су свом „отачеству“ оставили чувени добротвори. Познато је да је рад ових задужбина био потпуно доведен у питање Законом о национализацији и да се практично од када је он ступио на снагу људи „добре воље“, али и познати правни стручњаци - међу којима треба поменути проф. др Ми-

лана Орлића са Правног факултета и госпођу Марију Тороман из Института за упоредно право, као и Десанку Латковић из Вукове задужбине и бројне друге угледне личности - залажу на одговарајућим „адресама“, укључујући и оне највише у Републици да се овај парадокс реши, односно да се у животу одржи сама идеја задужбинарства која је битно одредила почетке грађанске Србије и спада у једну од најкориснијих и најзнајнијих националних тековина, коју је удар закона потпуно ставио ван снаге.

Спасићева задужбина регистрована је код Министарства за културу под бројем један и припада јој част да отвори списак низа задужбина међу којима су, да поменемо оне најчувеније, Коларчеве, задужбина Влајка Каленића, Мише Анастасијевића, Луке Ђеловића Требињца и других добротвора.

Правници сматрају да је изузимање станова од откупа у задужбинским зградама први корак да се имовина ових значајних добротворних институција, намењених да до века помажу хуманитарне и културне циљеве у Србији, врати првобитној намени. Такође, ова врста правног коректива охрабрила би и друге заинтересоване који желе да потомству завештају ову традиционалну врсту помоћи.

М. Мицовић

Једна од зграда које припадају Задужбинама Николе Спасића (у Кнез-Михаиловој улици у Београду)